

Sanne Vaassen

To Catch a Moment in Time

19 05

01 09 16
KRIEG

Over het ontstaan van het schaakspel doen meerdere verhalen de ronde. Een van hen legt de oorsprong bij een wijze man uit India die het spel ongeveer 1500 jaar geleden aan de toenmalige koning aanleerde. Deze laatste was zo enthousiast, dat hij besloot dat het als voorbeeld voor het hele volk moest dienen: het schaakspel had hem geleerd dat de boeren en de adel als een eenheid moesten samenwerken. De koning beloofde de man een beloning die hij zelf mocht uitkiezen. Deze vroeg de koning om één rijstkorrel op het eerste veld van het schaakveld, twee korrels op het tweede veld, vier korrels op het derde, acht korrels op het vierde, enzovoort. Op ieder veld dus steeds het dubbele aantal rijstkorrels van het vorige veld, tot alle velden gevuld waren.

Aanvankelijk was de koning beledigd door de bescheiden vergoeding die er van hem gevraagd werd, maar dat verdween snel toen de rekenmeesters aan het hof hadden uitgerekend om hoeveel rijstkorrels het ging: in totaal zouden er meer dan 18 triljoen rijstkorrels op het schaakbord gelegd moeten worden: vele malen meer dan de hele wereldproductie bij elkaar.

Het werk van *Sanne Vaassen* heeft een raakpunt in de initiële reactie van de koning, maar belangwekkender is de parallel met de weidsheid en diepte van elk nieuw project dat ze opstart. Telkens opnieuw gaat het om ogenschijnlijk eenvoudige voorstellen, die echter voor je het weet kantelen in existentiële vraagstukken die ons doen nadenken over onszelf, onze plaats binnen de kosmos, de waarde van relativiteit, of nog: de verhouding tussen een deel en het geheel.

Neem bijvoorbeeld het werk *Flags*, dat haar première kent tijdens de tentoonstelling in *KRIEG*, tevens de eerste solotentoonstelling van de kunstenaar in België. De officiële vlag van een land wordt herleid tot losse draden, die vervolgens aan een ervaren wever uit het desbetreffende land worden bezorgd. Deze weeft er op haar of zijn beurt een nieuw doek van, volgens de eigen, persoonlijke methode. Dit levert niet enkel allerhande mogelijke formaten en vormen op, maar is tegelijk ook een viering van de particuliere beeldtaal, de eigen identiteit van de wever. Een object dat symbool staat voor een natie en een volk, wordt zo een platform voor één individu, diens beeldtaal en diens ambacht.

Een extra laag wordt gevormd door de wens om alle vlaggen van alle landen onder handen te nemen. Fysiek mag dit een omvangrijke opdracht lijken, de crux situeert zich vooral in de vragen die het oproept: wat is een land, wat zijn grenzen, wie heeft de autoriteit om te bepalen of iets een land is of niet, wat doe je met landen die aan het ontstaan of uit elkaar aan het vallen zijn en wat is de waarde van nationalisme – en haar universaliteitsclaim?

In de tentoonstelling is het eerste resultaat te zien van het weven, van de hand van de Gentse textielkunstenaar Lisa Decavel, samen met de voorbereidende stappen voor het vervolg, met name enkele andere reeds uitgerafelde vlaggen en enkele opgeplooid vlaggen die wachten om door de kunstenaar ontleed te worden.

Naast Flags presenteert Sanne Vaassen ook een nieuwe versie van Cumulus. Dit werk bestaat uit vier visualisaties van een regenbui, telkens in een serie van zeven beelden. Zeven A4-pagina's, geprint in een kleur blauw die overeenkomt met de opkomende regenbui, worden aan het begin van de regenbui buiten gelegd, en een voor een, met gelijke intervallen, weer binnen gehaald. Elke reeks geeft zo een aanzwellende regenbui weer, maar de ontstane beelden geven net zo goed de illusie van een nachtelijke sterrenhemel die overgaat in een bewolkte hemel. De getoonde versie werd in de weken voorafgaand aan de tentoonstelling ter plaatse gerealiseerd.

Nog een nieuw werk is Mitosis. Enkele jaren terug, tijdens een residentie aan de Maastrichtse Van Eyck Academie, verzamelde de kunstenaar alle bladeren van één grote boom. Ditmaal besloot Vaassen alle bloesems van één boom te verzamelen en te drogen (en deze onaangekondigd te verspreiden over een aantal publicaties, onder meer op de PXL-campus). Dit werk, door het gebruik van bloesems en deze te laten uitwaaiëren buiten de tentoonstellingsmuren, is op haar beurt een mooie metafoor voor de initiële uitnodiging aan Vaassen om de proloog te realiseren van het tentoonstellingsprogramma van K R I E G , de autonome projectruimte die begin 2016 in de schoot van PXL-MAD School of Arts werd opgericht en de komende jaren aan een ritme van drie solotentoonstellingen per jaar een werking zal uitbouwen, met specifieke aandacht voor de mogelijkheden van kunst buiten de (mercantiele) canon.

Tot slot is er ook een tekening die refereert naar het recent opgestarte project Cartography, waarbij iedereen die het wil zich een permanente tattoo kan laten zetten van een van de 403 moedervlekken die de kunstenaar rijk is. Naast vragen over narcisme of het oneigenlijk gebruik van een subcultuur, is ook tijd, of beter, het moment, hier van belang. Sanne Vaassen bepaalde op een specifiek moment haar moedervlekken, en legde deze vast op een lichaamskaart. Moedervlekken zijn echter allesbehalve een statisch gegeven, noch in vorm, noch in plaats, noch in aantal. Net als het aantal landen dat de wereld telt.

Stijn Maes

KRIEG

Elfde-Liniestraat 25
gebouw C
B 3500 Hasselt
+32 11 775050

KRIEG.pxl-mad.be
www.sannevaassen.com